

tes årsløn i året før skadedatoen, jfr. forslags § 37, stk. 1.

I forslagets § 10, stk. 4, som indholdsmæssigt er overført direkte fra den gældende lovs § 1 A, stk. 5, findes en speciel regel om, hvorledes skadedatoen fastsættes, når der er tale om erhvervssygdomme og sygdomme som omtalt i § 10, stk. 3. I de tilfælde, hvor der kan være tvivl om anvendelsen af de tidspunkter, der er nævnt i bestemmelsen, skal sikringsstyrelsen vælge det for de sikrede mest gunstige tidspunkt, jfr. forslagets § 10, stk. 4, i slutningen og gældende lovs § 1 A, stk. 5.

Såfremt den årsløn, man efter de ovenfor citerede bestemmelser når frem til, er nedsat på grund af erhvervssygdommen, er det sikringsstyrelsens praksis efter ulykkesforsikringsloven at fastsætte årslønnen efter et skøn, svarende til skadelidtes gennemsnitsfortjeneste forud for skadens indtræden. Den således skønnede årsløn reguleres op til skadedatoen. Sikringsstyrelsens praksis på dette område vil blive videreført under loven om arbejdsskadeforsikring.

Spørgsmål 31:

Skal erhvervsevnetabserstatningen udmåles med baggrund i tidligere beskæftigelse eller i forhold til mulighed for omskoling?

Svar:

Efter forslagets § 27, stk. 2, skal sikringsstyrelsen ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tage hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af ham efter hans evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Det fremgår heraf, at ethvert forhold – herunder mulighederne for omskoling – der kan medvirke til nøjere at vurdere skadelidtes resterende erhvervsevne, skal tages i betragtning.

I de situationer, hvor en skadelidt er blevet omskolet, vil de erhvervsindtægter, som skadelidte kan opnå efter omskoling, blive vurderet i forhold til skadelidtes erhvervsindtægter, før skaden indtraf, og til de erhvervsindtægter, som skadelidte kunne påregne at have, hvis skaden ikke var sket.

Spørgsmål 33:

Hvor stor procentvis stigning af de erstatningsberettigede forventes der som følge af erhvervssygdommenes inddragning i loven?

Svar:

Med lovændringen af 26. maj 1976 blev bl. a. gennemført det såkaldte »blandede« system og lægers og tandlægers pligt til at indberette såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme. Disse bestemmelser var altså ændringer af allerede gældende bestemmelser om erhvervssygdomme.

Der er siden lovændringen sket en betydelig stigning i antallet af anmeldelser. Medens antallet af anmeldelser forud for 1976 udgjorde omkring 500 årligt, var tallet i 1976 717 og i den forløbne del af 1977 – dvs. til 30. november 1977 – 1649 eller på årsbasis godt 1800 sager.

Efter sikringsstyrelsens skøn vil antallet af anmeldelser fremtidigt komme til at ligge på omkring 2000 tilfælde årligt.

I forhold til antallet af erhvervssygdomme anmeldt forud for 1976 er der således tale om en 4-dobling.

I forhold til det samlede antal anmeldelser til sikringsstyrelsen på ca. 20.000 årligt er der derimod kun tale om en stigning på ca. 7,5 pct.

På grund af sagernes behandlingstid kan det ikke for tiden oplyses, hvor stor en del af de anmeldte sager der også vil blive anerkendt efter lovændringen og dermed blive anset for erstatningsberettigede. Før lovændringen i 1976 blev ca. 1/3 af de anmeldte erhvervssygdomssager anerkendt som erstatningsberettigede.

Spørgsmål 33 a:

Der vil så vidt vides i nærmeste fremtid blive udsendt en ny liste over erhvervssygdomme. Såfremt udkast hertil foreligger, ville udvalget sætte pris på at modtage dette. Er skønnet, 2000 tilfælde årligt i svaret, bygget på en uændret kreds af erhvervssygdomme, eller er der taget hensyn til tilkomst af nye, respektive bortfald af gamle, erhvervssygdomme?

Svar:

Den første fortegnelse over erhvervssygdomme efter ændringen af erhvervssygdomsreglerne i 1976 er udstedt som bekendtgørelse nr. 380 af 30. juni 1976 og finder anven-